

Život

Informační bulletin Československého klubu v Adelaide, S.A.
Information Bulletin of Czechoslovak Club in Adelaide, S.A.

Září 2007
September 2007

**V neděli 30.září od 12 hod
se budou konat**

Vepřové hody

Rádi vás

v klubu přivítáme

Na svažení hrdla vedeme české pivo
Kozel, Plzeňské a Budějovické

**Dne 28.října v 15 hod se bude v velkém sale
Československého klubu konat oslava
Národního svátku České Republiky**

Česká státnost má dlouhou historii, která sahá až do 10. století. V dnešní době existence samostatného českého státu se česká státnost projevuje navenek prostřednictvím státních symbolů, Ústavy, hymny České republiky "Kde domov můj", červenobílé vlajky s modrým klínem, prezidentské vlajky, a státních znaků.

Naše knihovna

Naše knihovna je dobře zásobená kvalitními knihami. Knihovnice paní Věra Kočandrlová dává na vědomí, že do knihovny došly nové knihy, mezi nimi životopisy českých herců a zpěváků.

Knihy je možné si vypůjčit každý pátek večer.

Program klubovních akcí 2007

- Neděle 30.9. - Vepřové hody od 12 hod
  - Pátek 12.10. - Mezinárodní kuchyně
  - Neděle 28.10. - Oslava Národního svátku 15hod
  - Neděle 11.11. - Film Krakonoš a lyžníci 15hod
  - Pátek 16.11. - Gulášové hody
  - sobota 24.11. V 15 hod - Výroba vánočních věnců
  - Neděle 2.12. - BBQ od 12 hod a příchod Mikuláše v 15 hod
  - Neděle 9.12. - Koledy při svíčkách
- ### **Club's Program 2007**
- Sunday 30.9. - Pork Feast from 12 noon
  - Friday 12.10. - International Cousine
  - Sunday 28.10. - National Day Celebration 3PM
  - Sunday 11.11. - Czech movie 3PM
  - Friday 16.11. - Goulash Feast
  - Saturday 24.11. - Making Xmas Wreaths
  - Sunday 2.12. - BBQ from 12 noon and St Nicholas Day 3PM
  - Sunday 9.12. - Carols by Candlelight 3PM

Náš vlastní „Iron Chef“
Joža Drienik
pro vás připravuje další
kulinářské akce
V pátek 12.10. Jídla
mezinárodní kuchyně a
V pátek 16.11. Gulášové hody

V neděli 11.listopadu se bude promítat český film
O krkonošských tradicích a počátcích lyžování
Krakonoš a lyžníci

**Máte zaplacené příspěvky
na nový finanční rok?**

Členské příspěvky na rok 2007/08

Rodina \$ 40

Jednotlivec \$35

Penzisté manželé \$ 30

Penzista \$ 20

Vaše příspěvky jsou pro klub důležité a vaše členství tvoří zdravou členskou základnu Československého klubu. Děkujeme za podporu.

Populace vysokoškolsky vzdělaných obyvatel v Česku mírně vzrostla, stále je však mezi Čechy o polovinu méně lidí s diplomem, než činí průměr zemí Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Zatímco vysokou školu průměrně absolvuje každý čtvrtý obyvatel OECD, v Česku tvoří podíl vysokoškoláků v populaci 13 procent. ČR dává do vysokých škol méně peněz, ještě méně investuje do služeb a výzkumu na školách. Vyplynulo to ze srovnání ukazatelů vzdělanosti, které publikoval Ústav pro informace ve vzdělávání.

Nové nízkonákladové aerolinie Clic4sky.com chtějí do dvou let ovládnout pětinu trhu s levnými letenkami v Praze. Řekl to předseda představenstva firmy Jan Kaše. Podle údajů pražského letiště by tak firma musela ročně prodat zhruba 600.000 letenek. Click4sky.com je dceřinou společností ČSA; první pasažéři s ní mohou letět ve středu. Koncept nízkonákladových letenek by měl ČSA pomoci zaplnit volná místa v letadlech.

Zemřel herec Josef Vinklář. ČTK to oznámil mluvčí činohry Národního divadla Tomáš Staněk. Uznávaný umělec podlehl rakovině, bylo mu 76 let. Vinklář se proslavil především svou rolí doktora Cvacha v seriálu Nemocnice na kraji města. Hrál i ve druhé řadě seriálu a počítalo se s ním i ve třetí sérii, která se právě natáčí. Slavný herec hrál i v dalších známých seriálech, mimo jiné v seriálu Byl jednou jeden dům nebo Sanitka. Ztvárnil i řadu filmových a divadelních rolí. Naposledy se účastnil na natáčení nového sedmnáctidílného seriálu Hraběnky, který Česká televize vysílá od 3. září. Spoustu rolí vytvořil i před rozhlasovým mikrofonem.

Zemřel Miloš Zavadil - představitel Honzy ze Starců na chmelu. Ve věku 67 let zemřel v Rakousku po dlouhém boji se zhoubnou nemocí Miloš Welde Zavadil, který se proslavil především jako Honza v kultovním filmu Starci na chmelu. ČTK to sdělil synovec zesnulého Pavel Zavadil. Podobně jako představitel jeho hlavního protihráče ze "Starců" - Vladimír Pucholt - odešel i Zavadil koncem 60. let trvale do zahraničí a čeští filmoví diváci se s ním museli prakticky navždy rozloučit. Zavadil využil angažmá v muzikálu West Side Story ve vídeňské Staatsoper a zůstal již v roce 1967 v Rakousku. Zde se přes různé filmové role dostal ke koním, kteří se stali jeho velkou láskou a kterým se věnoval až do konce života.

Odkaz prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka je pro českou demokracii trvalou inspirací, řekl ve čtvrtek na Pražském hradě při příležitosti 70. výročí jeho úmrtí současný prezident Václav Klaus. Podle něj Masaryk těžil z toho, že byl nejen politikem, ale také vědcem, pedagogem a humanistickým myslitelem. Slavnosti se kromě Klause zúčastnil také premiér Mirek Topolánek, předseda Poslanecké sněmovny Miloslav Vlček, bývalý prezident Václav Havel a další pozvaní hosté. Podle Klause Masaryk odmítal národnostní nesnášenlivost a populistický nacionalismus, který tehdy v českých zemích, v Rakousku i v Evropě převládal. "Jeho vlastenectví bylo pozitivní, nebylo namířeno proti nikomu," řekl Klaus.

Klubovní zprávy

Klubovní kuchyně má nového šéfkuchaře Jožu Drienika. Jeho maďarský guláš na pátečním menu byl vynikající. Děkujeme Aničce Jiráňkové, která se kuchyni dosud věnovala a její domácí příprava jídel byla velmi oblíbená. Bar i nadále obstarává pan Zdeněk Jiránek, který vám poslouží oblíbenými nápoji včetně nalití čistého vína.

V minulém měsíci připravila paní Dagmar Balcárková kulturní pořad o životě a díle Antonína Dvořáka s hudebními ukázkami. Materiály na tento pořad získala z muzea ve Vysoké u Příbrami. Bohužel nebylo možné tento kulturní zážitek inserovat v klubovních novinách, a tak někteří potenciální zájemci o tento požitek přišli. Nicméně paní Dáša přislíbila, že pořad v příštím roce zopakuje.

Ženský kroužek nabízí klubu \$2000 ze svých utržených výtěžků na nákup klimatizačního zařízení do knihovny, který se musí zakoupit poté co starý přístroj byl dán pro svou nefunkčnost do šrotu.

Pan Tržil, který se stará o klubovní zahrádku, dochází 2x týdně, aby zahrádku vyplel a zalil, oznámil, že tam zasadil 2 jablkočky. Bohužel, jako my všichni, kdo se staráme o domácí zahrádku a trávníky má problém s vodou.

Vyslovujeme hubokou soustrast nad tragickým úmrtím Michala, syna Aničky a Mojmíra Janíčkových. Soucítíme s vámi v těchto těžkých chvílích.

Československý klub obdržel od Ministerstva zahraničních věcí ČR peněžní dar ve výši 40,000 Kčs na vydávání informačního zpravodaje a na zabezpečení kulturních akcí, propagačních a společenských akcí.

V listopadu se bude konat v klubu dnes již tradiční výroba vánočních věnců. Dejte včas vědět Aničce Jiráňkové na tel.č. 8263 8218 zdali se chcete zúčastnit této populární akce, a zdali si přinesete své vlastní obruče na výrobu věnců.

Justice of the Peace in and for the State of South Australia

A. L. Dubsky JP
ID 25386

Ph: 8280 8007

Mob: 0417 851 631

Member of
Royal Association of Justices of
S.A. Inc.

Ph: 8224 0377

www.rajsa.asn.au

Členské příspěvky na rok 2007 - 2008 zaplatili:

M. Čechová 20.-, L. Schleim 20.-, V. Burešová 20.-, V. Tancibudková 20.-, Prof. Z. Bruderhans 20.-, L. Mičenko 40.-, Dr. V. a D. Jiránek 40.-, Z. a A. Jiránek 30.-, W. Trow 20.-, V. Jurčík 20.-, J. a J. Hlaváček 30.-, M. a S. Rapp 40.-, P. a J. Rapp 40.-, D. Vereš 35.-, P. Hajduk 20.-, K. a M. Stachovič 30.-, J. a D. Čermák 30.-, L. Macháček 20.-, T. a J. Macura 40.-, D. Ouřadová 20.-, M. Mučkařovski 20.-, R. Vašková 20.-, Z. a J. Vitek 30.-, J. a M. Doupovec 30.-, F. Touš 20.-, V. a A. Mervart 40.-, R. a Z. Haladěj 40.-, T. Jiránek 35.-, J. a D. Kautský 30.-, J. Glonek 20.-, J. a I. Kmínek 30.-, V. Hajduková 20.-, Z. a G. Schulz 30.-, J. Hřibál 20.-, E. a F. Rosenzweig 30.-, Dr. K. a A. Eliáš 30.-, F. a M. Zeman 40.-, J. a L. Wirth 30.-, A. Jiříček 20.-, Z. Komárek 20.-, L. A. Š. Rus 40.-, J. a M. Broučil 40.-, M. a M. Zeman 40.-, T. Jiránek 35.-, C. Larkin 35.-, J. a M. Šach 40.-, K. Juříčková 40.-, M. Preston 20.-, J. a H. Petrmichl 30.-, V. Davidová 20.-, B. a R. Šulda.-, Prof. K.J. Halla 20.-, K. Burešová 35.-, M. Zemanová 20.-, L. Rajch a G. Green 40.-, A. a J. Matýšek 40.-, V. a B. Seidler 40.-, R. a J. Almasy 40.-, R. a Z. Průša 40.-, P. a B. Kellner 30.-, J. a J. Krátký 30.-, M. a J. Prokeš 30.-, M. Marek 20.-, L. a M. Cienciala 30.-, M. Karas 20.-, L. Chludilová 20.-, L. A. G. Hofr 40.-, J. Sodomka 30.-, M. a B. Kozel 40.-, J. a M. Blaščak 30.-.

Dary na radio

V. Burešová 10.-, Z. a G. Schulz 10.-.

Dary klubu:

L. Schleim 10.-, V. Tancibudková 30.-, Prof. Z. Bruderhans 20.-, L. Macháček 10.-, A. Jiříček 30.-, J. Glonek 10.-, J. a I. Kmínek 10.-, J. a M. Broučil 10.-, A. a J. Matýšek 10.-, Česká a slovenská katolická společnost za zapůjčení klubovního sálu \$ 100.50.-, A. Čapek 20.-, J. a J. Krátký 20.-, Š. a D. Bilka 10.-, J. Sodomka 20.-, J. a M. Blaščak 20.-, M. a B. Kozel 10.-.

Inserce: R. Kolouch 50.-.

UPOZORNĚNÍ

Letošní piknik Československého klubu v Mt Crawford se nekoná. Naše oblíbené a známé místo je uzavřené, kácí se tam stromy. Těž vzhledem k velikému suchu bude s největší pravděpodobností zákaz rozdělování ohně.

Trvalé bydlení v karavanu pro staršího muže - milovníka přírody - hledají starší manželé - umělci.
Tweed Valley - 200 km od Brisbane,
60 km od moře - v horách.
Stanislav Chromý, NSW

Telefonní číslo 02 6679 7091

Wanted to purchase

Pre 1950 clocks ~ Bases for kerosene lamps, or glass bowls or burners

Pictures, prints or frames ~ Parts of teaset or unwanted glassware

Tin toys ~ Dolls heads ~ Biscuit

barrels ~ Train sets ~ Mother pots

Irons ~ Odd chairs or furniture ~ Books

Scales and weights ~ Advertising signs

Phone Frank Keogh on (08) 83901971
or write c/o Uraidla, P.O. Uraidla SA 5142

E-Mail: PIP.KATE@chariot.net.au

LAWYER

Over 25 Years Experience

ARTHUR DRIKAS

Level 6, 117 King William Street

ADELAIDE SA 5000

PH: (08) 8231 4267

FAX: (08) 8410 0933

MOTOR VEHICLE INJURY CLAIMS
WORKERS COMPENSATION
FAMILY DE-FACTO LAW

BUSINESS LAW

WILLS & ESTATES

Deceased Estates, Powers of Attorney

CIVIL & CRIMINAL

FREE FIRST INTERVIEW

After hours appointments and home visits

GLOBALIZACE? JO JE TAKOVÉ KAPITÁL STICKÉ VYHRÁME SI RUKÁVY.

Stanislav Moc: Austrálie - můj osud

Nikdy jsem se nenaučil jezdit bez sedla, ale jinak jsem se učil dobře a rychle. Však jsem denně strávil v sedle osm hodin a někdy, když jsme mustrovali i více. Měl jsem svých šest koní, kteří byli strategicky rozmístěni v různých ohradách po celé farmě, a při mustrování jsem je uhnal všechny. Když bylo práce méně, Doug nám přikázal jezdit kolem plotů a kontrolovat, zda někde nejsou porušené od býků. Ti když cítili krávu v sezóně, tak byli k neudržení a plot pro ně nebyl žádnou překážkou.

Nejhorší bylo stádo vodních bufalů, které ploty nerespektovalo vůbec. Drželi jsme je schválně u vody, aby se mohli bahnit, protože za vodou jdou bufala stejně bezohledně jako býci za kravami, a stejně jsme je museli každý pátek shánět dohromady z mnoha kilometrů. To byla nebezpečná práce, protože v bahně se stávala zvířata agresivní, zvláště býci. Se svými krátkými nohama a širokými chodidly byli v močálech ve svém živlu, zatímco naši koníci se bořili a ztěžka vytahovali nohy z bahna. Dick mně vyprávěl o jezdcí přede mnou, který byl napaden býkem a kůň ho shodil. Bufalo přiběhlo a svou mohutnou lebkou mu zatlačilo hlavu do země. Naštěstí to bylo hluboké bahno a jezdcí se nic nestalo.

„Být to mělčí, tak mu hlavu rozdrtil o zem jako vajíčko,“ tvrdil Dick, „akorát, že se málem utopil, než jsme býka odlákali a vyprostili ho z bahna.“

Po takových řečech jsem si dával opravdu pozor, i když jsme bufala honili denně, protože Territory jich tenkrát byla plná a náš domácí chov lákali na pláň jejich divocí bratrance okolo farmy. Měli jsme na farmě ale i jiný skot, vlastně dobytek z celého světa, protože CSIRO (vládní organizace pro výzkum, která farmu vedla) chtěla zjistit, jaký skot by vyhovoval zdejšímu podmínkám. Mně se vzhledem líbil skot z Afriky, který měl rovné dlouhé rohy a byl celý žlutý s bílými zadky, jen býci byli černí místo žlutí jako krávy. Každý týden přijeli z Darwinu zvěrolékaři ze CSIRO a my jsme pro ně museli mít v ohradách připravené stádo, které kontrolovali na váhu, jak přibývá, a některé z krav uměle oplodňovali. Býky jsme měli ve zvláštní ohradě ze silného železa a těm zase brali semeno. Já jsem se na to rád díval, jak elektrickým prodem býka hladí na nejcitlivějším místě a jak mu vyjede pyj a nastříká do velké zkumavky. Hlavně jsem se ale díval, protože to dělala zvěrolékařka. Bylo jí asi čtyřicet a moc hezká nebyla, ale jinak měla vše v proporcích, jak to má každá správná ženská mít. Jednou, když byla zase ohnutá a já se jí díval do výstřihu rozhalené košile, si mě všimla a vesele zamávala elektrickým prodem. „Nechceš? Také ti vezmu ...“

„Chci, ale já do skleničky nedávám.“ Odpověděl jsem jí a díval se jí do očí.

Začervenala se a pořádně si mě prohlédla. Když odjeli, tak mně Dick vyčiniil, že jsem blbej, protože to je manželka hlavního zvěrolékaře, a tak z toho nic nebylo, i když tou dobou už jsem měl nastřádáno více než býci...

Kontrolovali jsme ploty docela rádi, protože Dough s námi na ploty nejezdil a mohli jsme si dělat, co jsme chtěli. Někdy jsme koně nechali jít a vyprávěli si a jindy jsme naopak všechno objeli cvalet a tak vyšetřili čas. V tom čase jsme jezdili na průzkumné výpravy do kopců, které se táhly na jihozápad od faremních stavení a ohraničovaly naši farmu. Na jedné výpravě jsme vyjeli až nahoru prudkou stezkou a na vrcholu, když už zbýval jen poslední krok na planinu, se můj kůň vzepjal a na zadních nohách se mnou balancoval nad strání a já jsem to jen tak tak vyrovnal.

Nebo jsme závodili. Tryskem támhle k tomu stromu! A už to

jelo! Miloval jsem to. Miloval jsem, když mně proudil kolem uší vzduch jako vítr a já byl v souladu s rytmem koňského těla. A ani mi nevadilo, že jsem vždy prohrál. Dick Mc Cabbin nebyl jenom lehčí než já (jeho sen byl býti jockeyem v Darwinu), ale dokázal z koní více dostat, protože to uměl. Byl koňářem, Australani říkají horseman, celou svou bytostí. Na oko jsem protestoval, že má lepší koně, což byla pravda. Dick se čítil a párkrát jsme si koně vyměnili, ale stejně jsem prohrál. Uměl to.

Jindy mě Dick učil rodeo. Oddělili jsme od stáda mladou jalůvku, já z jedné strany a on z druhé, a Dick ji v plném trysku chytil za rohy, seskočil a pak povalil na zem. Já jsem se tohohle seskakování bál, abych si zase nezlomil kotníky, jak už se mi stalo za mlada jednou, ale to jsem skočil ze zdi, nikoli z pádicího koně, ale nechtěl jsem to dát najevo. Na štěstí pro mne a na neštěstí pro Dicka při další ukázce nám jalovice zaběhla do vysoké trávy. Trávy vyšší než jezdec na koni a ta je nebezpečná hlavně pro bosé jezdce, protože se při cvalu chytá mezi prsty u nohou a nejezen si už prsty či palec zlomil. Někdy, když jsme jeli jen na ploty, jsme totiž bosí jezdili, bylo to pohodlnější. Tentokrát jsme sice boty měli, ale jalůvka nebyla skoro vidět a Dick si to špatně vypočítal.

Nechytil rohy, ale větev ukrytého pahýlu, v pádu narazil na strom bokem a zlomil si žebra. Nechal jsem jeho koně běžet a vrhl se k němu s opatření mého koně zaklesnutými v předloktí. Nemohl popadnout dech a já jsem nevěděl, co dělat. První pomoc jsem moc neovládal a tohle vypadalo na vnitřní zranění, takže jsem byl naprosto bezradný. Dick se nakonec trochu zmátořil, a tak jsem jej opatrně vysadil do sedla svého koně a pomalu ho vedl domů. Špatně se mu dýchalo a já měl strach, aby mi neodmlel, takže jsem nevěděl co dříve, zda ho držet v sedle nebo vést koně. Nakonec se mi podařilo ho dostat domů, aniž by ze sedla spadl. Dicka odvezl John do nemocnice a já jsem měl Doughovi vysvětlit, jak se mu to stalo. Lhal jsem, že nevím, že jel za mnou a najednou byl na zemi. Jestli mi to Dough věřil, nevím, ale kroutil hlavou a nemohl pochopit, jak může tak zkušený jackaroo spadnout z koně při poklidném objíždění plotů.

Dick už se nevrátil a místo něj přišel Pítr Thompson. Pítr byl starší a zajímavější, takže jsem s ním rád dělal. Na vládní farmě vždy pracoval v mokré sezóně, protože přes suchou vedl svůj vlastní byznys. A byl to vskutku moc zajímavý byznys. Mokrý sezóna zrovna začínala, byla opožděná a ještě ke všemu slabá (málo pršelo), ale i tak k nám přestali jezdit zvěrolékaři i jiné kontroly a nebylo do čeho píchnout. Náděníci seděli v shedech, kouřili, a když se na ně přišel podívat John, začali honem překládat hromadu prken, a když odešel, zase si sedli a zapálili si.

My jsme nemuseli shánět stáda, v tom horku a mokru to ani nešlo a Dough s námi skoro nejezdil. Každé ráno nám řekl, kam máme jet a co zkontrolovat. Zkrátka ideální podmínky k nicnedělání. Jediná naše povinnost byla dobře nakrmit koně v ohradách a dát jim příležitost k nabrání sil do další sezóny. To jsme plnili dobře, jinak jsme s Pítrm jezdili kolem dokola a povídali si.

Jeho business spočíval v tom, že vozil na pláň turisty, tenkrát samé Američany, a lovil s nimi bufala, klokany a krokodýly. Prozradil mi, že krokodýlů je málo, protože je každý střílí na potkání, a tak měl jednoho permanentně uvázaného u „water hole“ na laně, a když nemohl nic jiného najít, tak k němu vozil turisty. Cestou jim vykládal, že večer tím nechal smyčku u vody a bude zajímavé, jestli se do ní

něco chytilo. Krokodýl tam samozřejmě pokaždé byl a nadšení turistů neznalo mezí. Pítr se na něj vrhl, svázal ho a turisté se pak s ním fotili. Fotografování byla jejich hlavní činnost a fotit měli tenkrát co. Pítr zaměstnával šest domorodců, kteří u něj na farmě (měl jen pár akrů) bydleli a když pracovali, tak jim platil tři dolary za den. Já jsem se podívoval a chtěl vědět, jestli za osm hodin a on řekl že ne, že za celý den. Od vidím do nevidím.

„Ale,“ rychle dodal, „nemysli, že to je laciný! To je šest rodin i s dětma a já jim musím všem dodávat mouku, cukr, čaj, tabák a šatit je, ať dělaj nebo nedělaj.“

„A co maso?“

„Maso si ulovíme, s tím nemám žádné problémy.“

„Co dělaj, když pro ně nemáš práci, jako teď?“

„Jdou zpět do jejich země a dělají obřady...“

To mě strašně zajímalo. Mne vlastně zajímalo všechno, včetně toho, jak je zásobuje. S tím šatstvím to asi přeháněl, byl jsem u něj na farmě několikrát přes víkend, protože to nebylo daleko od Humpty Doo, a všichni domorodci měli jen bederní roušky a jejich děti běhaly, jak je Pámbu stvořil. K bydlení měli docela pěkné chatky, ale zřejmě v nich ani nespali, protože jejich majetek byl roztahán venku kolem dokola včetně matrací na spaní. Že vařili a pekli na ohništích venku, bylo také na první pohled patrné. Některé ty mladé holky se mi docela líbily a jejich obnažená prsa mě vzrušovala. Pítr to na mně poznal a varoval mě, abych si nic nezačínal, že jsou všechny buď zadané nebo slíbené.

„Ti jejich by tě prokláli oštěpem.“ Tvrdil.

Ti jejich byli samí urostlí chlápíci kolem šesti stop a jejich oštěpy byly ještě větší. Pro Pítra pracovali většinou jako stopaři a já jsem zatoužil poznat jejich umění. Pítr jednoho zavolal a domlouval se s ním v tak primitivní angličtině, že nebyť toho, že to všechno prokládal domorodými výrazy, tak jsem mu rozuměl úplně všechno. Takhle jsem jen vyrozuměl, že mně má mládenec ukázat, jak chodím, ale jen trochu, ne jako v práci. Tím asi Pítr myslel, když podobná cvičení dělal pro jeho americké turisty.

Černoch si sedl na zem, zkřížil nohy a pak si nechal zavázat oči šátkem. Pak mě Pítr vyzval, abych obešel jeho malou osadu a naznačil, co mám dělat. Šel jsem a při tom se co chvíli otočil, kdyby si domorodec náhodou šátek sundal, ale seděl na zemi, ani se nehnu a ještě byl ke mně zády. Cestou jsem se občas zastavil, sedl si na bobek nebo zvedl kámen a hodil jej do bushe. Jednou jsem kámen chvíli nesl, než jsem jej odhodil. Občas jsem šel pozpátku a dával si pozor, abych našlapoval co nejjemněji, a tak jsem vlastně šel po špičkách. Když jsem se vrátil, černoch si na Pítrův pokyn sundal šátek a šel po mých stopách. My šli pár kroků za ním a za námi se táhly všechny děti. Černý muž šel pomalu, co chvíli se otočil a děti se rozesmály. Pochopil jsem, že hraje mne, když jsem ho kontroloval, jestli nepodvádí. Pak si sedl na bobek, jakoby zvedl kámen a předstíral, že jej hází do bushe. Když pak šel pozpátku po špičkách a celý se pitvořil, tak už jsem se smál i já. Smál jsem se, ale pod tím smíchem jsem cítil hluboký obdiv k jeho umění.

„Dej mu něco, mince bude stačit!“ řekl Pítr, „víš, voni neudělaj nic zadarmo.“

Sáhl jsem do kapsy a nabídl stopaři padesát centů. Největší a nejhodnotnější mince té doby. Beze slova si ji vzal a odešel.

„Zbláznil ses?“ vybafl Pítr, když byl stopař z doslechu, „ty mně je úplně zkazíš! Dvacet centů by stačilo.“

Nemohl jsem si pomoci a neustále stácel řeč na ženskou část jeho osazenstva doufaje, že že nějaká ta černá panna by

mohla být volná. Ale i kdyby nebyla, mé evropské myšlení mi našeptávalo, že i tak nemusí být všechno ztraceno.... Pítr mně vysvětlil, že jejich systém manželství je trochu jiný, protože se v něm nemůže vzít každý s každým podle toho, jak se zamilují. Dívky jsou na léta dopředu slíbeny různým mužům, ale jenom těm, kteří mají jejich totem. Tomu jsem nerozuměl, i když jsem chápal, že manželství dojednávají rodiče. Nějak mně u toho neštymovaly ty totemy. Copak nejsou všichni jeden totem? Celý kmen? Černí byli všichni stejně.

„A ty by sis černošku dokázal vzít?“ kontroval Pítr.

Musel jsem o tom hodně přemýšlet a vybavil se mi táta s mámou, že by měli černá vnoučata. Ba i sousedy a kamarády, co by tomu řekli? Rasista jsem snad nebyl, ale bylo to všechno tak nezvyklé, nové a já jsem stále byl v zajetí mého českého myšlení, a tak jsem musel přiznat, že asi ne.

„Ovšem,“ holedbal jsem se, „člověk si má všechno nejprve vyzkoušet. Teprve pak se může svobodně rozhodnout.“

„Na to se ti každé vysere.“ Odtušil můj jezdecký partner a kamarád.

Nejvíce jsem se však od něj o domorodcích dozvěděl na našich nekonečných jízdách mokrou krajinou. Mnohé mi vysvětlil, objasnil a ještě více naučil. Dodnes mám od něj magickou čelenku, kterou mi spletl v sedle z koňských žíní, když jsme se jen tak kolébali kolem plotů a klábosili. Seděl v sedle nonšalantně s jednou nohou zastrčenou pod sebe a druhou zapřenou do třmenu jako kdyby byl v houpací židli. Tou dobou jsem už delší čas očekával dopisy z republiky. Měl jsem konečně stálou adresu, kterou jsem všem poslal. Jednou zase přivezli z města poštu a v té byl konečně i dopis pro mne. Byl to tlustý dopis, a když jsem ho otevřel, bylo to vlastně několik dopisů daných dohromady. Byl tam dopis od bratra a psalo se mu moc těžce. Byl tam dopis od sestřenice Blanky a od jejího muže Jardy. I těm se psalo těžce. Blančin jsem četl první. Začínal větou : „Milý Stando, až se vrátíš ze své dlouhé poutě a oprášíš své toulavé boty od prachu cest, nepřivítá tě tvůj největší kamarád, tvůj táta ...“

Ještě dnes, když tohle píšu, se mi mží brýle. Už to bude třicet šest let. Tátu jsem měl hrozně rád. To on mě dovedl k literatuře a přes ni vlastně k umění.

Udělal se mu špatně už na Vánoce (1969), jako mně v Sydney, ale zrovna dodělal lektvar z rostliny Aloe podle receptu od Anky a po tom se mu trochu ulevilo. Druhého ledna, když já přijel do Eboru, šel ještě do práce, ale tam se mu udělalo znovu špatně a omdlel. Odvezli ho do nemocnice v Obloukové a já jsem v Eboru znovu dostal horečku. Čtvrtého ledna můj táta zemřel. V Eboru byl pátý leden a já jsem se probudil bez horečky a zdravý. A pak ..

A pak jsem mu posílal pohledy ze všech míst, kterými jsme

projížděli. Nikdy neviděl ani jeden z nich! A všechny začínaly slovy „Drahý táto ...“

Máma je musela číst sama a každý ten pohled jí ho připomněl a bolest rozjitřil.

Někdy, tak jako teď, když tohle píšu, se mi

zdá, že tu nejsem. Že neexistuji já jako takový a chci, abyste to věděli. Tohle všechno prožil a píše vám, milí čtenáři, můj táta. Je to opravdu on, ale není tu sám. Je v něm i půl mé mámy ....

Překlady

českých textů do angličtiny a naopak
pečlivě provede Alexandra Kovaříčková,
kvalifikovaná překladatelka
NAATI Akreditace - Stupeň 3

11 Dame Pattie Circuit
West Lakes S.A. 5021
Telefon: (08) 8447 7774
Mobile 0413 966 909
E-mail: alkova15@yahoo.com.au

VLADPRINT

Vladimir Siroky, Director

Design Artwork, Typesetting
Letterheads, Business Cards, Flyers, Brochures,
Catalogues, Labels, Colour/Digital Printing,

Ph: 8370 5295
Fax: 8326 5243
Mobile: 0412 525 863
sales@vladprint.com.au
www.vladprint.com.au

Tel.: (08) 8237 0588
Fax/Tel.: (08) 8234 3134
Mobile: 0413 618 568

Lisacek & Co.

Barristers & Solicitors
61 Carrington Street
Adelaide S.A. 5000

A.S. Lisacek LLB

Office (08) 8280 8007 A/H (08) 8280 5269
Fax (08) 8280 8248 Mobile 0417 851 631
Email: dubsky@senet.com.au

EDDIE DUBSKY
MANAGING DIRECTOR

DUBSKY TIMBER PTY. LTD.

HOOKINA STREET BURTON
SOUTH AUSTRALIA 5110
TIMBER MERCHANTS, SAW MILLERS AND IMPORT

ADELAIDE CITY ACCOUNTING SERVICE

Kveta Jackson BA(Acc) ASA PNA
NAATI3

česky nebo anglicky

Office
10 Surfien Street
ADELAIDE SA 5000

Ph/Fax 8212 8125
Mob 0414 714 914
Email: carefind@arcom.com.au

ČESKÉ LIHOVINY

Tuzemák, Griotka, Borovička
Fernet Stock, Fernet Stock Citrus
Magister, Absinth, Slivovice a další

Bacchus Cellarius

Telefon: (08) 8278 8435
Fax: (08) 8278 8435
Mobile /SMS: 0438 856 752
Email: bacchus@absinth.com.au

SAME DAY REPAIRS

15% off coloured stones

DIAMOND ENGAGEMENT RINGS
CUSTOM MADE JEWELLERY
INSURANCE QUOTES

COME AND SEE OUR NEW RANGE OF COLOURED STONE JEWELLERY

SAPHIRES, BLUE TOPAZ, AMETHYST, GARNET CITRINE, PERIDOT

32/34 AND 38 KING WILLIAM ST, ADELAIDE 5000 SA

(HISTORIC BEEHIVE CORNER)

TELEPHONE / FAX +61 8 8212 2652

EMAIL: opalfactory@optusnet.com.au